

FÜGGETLEN HADUSÁG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ES SZÉPIRODALMI LAP.

Előfizetési árak:
egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 3 fillér.

Felelős szerkesztő: **BOR JÁNOS.**
Kiadótitkár: **BORBÉLY SAMU.**

Megjelenik hetenként egyszer, vasárnap reggel.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. Vasut-utca 306.

A rendőrség államosítása.

A vidéki rendőrség államosításának kérdése talán sohasem volt annyira aktuális, mint ma, amikor a bűnügyek statisztikája horribilis módon megnövekedett. A világháború alatt derekas munkát végzett ugyan a vidéki rendőrség, de szervezettsége és gyöngesége most tünt ki igazán, amikor óriási feladatok elé lett állítva.

Az államosítás tervével már régen foglalkoznak az illetékes körök, azonban a terv csak terv maradt, míg most — mint megbízható helyről értesülünk — közeljutott a megvalósuláshoz és legközelebb már a parlament elé kerül a törvényjavaslat. A múlt évben szó volt a határrendőrség státusának rendezéséről, mivel az előléptetési viszonyok nagyon kedvezőtlenek voltak. A javaslat már készült, sőt azt a belügyminiszter elfogadta. Wekerle Sándor pénzügyminiszter azonban visszaadta a javaslatot, azzal, hogy a státuszrendezés felesleges, mert a vidéki rendőrség államosítása küszöbén áll. Palugyay Móric belügyi államtitkár készítette el a javaslatot, melynek főbb vonásai a következők:

Az államosítás következtében az országot táblai székhelyek szerint rendőrfőnökségekre osztják fel. Ezek alá lesznek rendelve a városi főkapitányságok. A rendőrfőnök közvetlen felettese a belügyminiszter. Az még nincs eldöntve, hogy a budapesti rendőrök ebben a státusba lesznek-e felvéve, vagy más külön osztályba sorozzák őket. Az bizonyos, hogy a határrendőrséget ide fogják kapcsolni. A tisztviselők kinevezésénél első sorban figyelembe jönnek az eddigi állami tisztviselők, akik megfogják előzni a vidéki városok tisztviselőit.

Az államosítás következtében a vidéki rendőrtisztviselők közül a foglalkozási szakmában csak azokat veszik át, akik a törvény által előírt jogvégzettséggel rendelkeznek. Azokat a tisztviselőket, akik eddig a fogalmazási szakban működtek és nincs jogvégzettségük az állam más, jogvégzettséget nem kívánó szakban fogja foglalkoztatni. Ezekből a tisztviselőkből csapattisztek, felügyelők és más alkalmazásban levő hivatalnokok lesznek. Ha az állásokat nem fogadják el, akkor jogellátásban részesülnek.

A megfelelő kvalifikációval rendelkező vidéki tisztviselőket egy évi ideiglenes alkalmaztatással veszik át, amennyiben nem felelnek meg, végkielégítést, illetve nyugdíjat kapnak.

Az államrendőrség legénységi állományára irányuló szervezés munkája is megkezdődött. Állítólag tizezer enbert válogatnak ki a hadbavonultak közül. Elsősorban a vitézségi érdem és Károly-keresztet nyert katonák jönnek számításba.

Tudomásunk szerint a nagyhorderejű javaslat február hóban a parlament elé kerül.

Harctéri kül- és belpolitikai események.

A francia és olasz harctéren kisebb jelentőségű harcok. Macedon és szíriai front csendes.

Orosz fronton a fegyverszünet jan. 18-tól febr. 18-ig meghosszabbított.

A breszt-litovszki béketárgyalások lassan, vontatottan folynak. Óriási anyag került ott tárgyalás alá. Remény van rá, hogy a béketárgyalások sikerrel fognak végződni. Ukrániával már eddig is elég eredményes megállapodások létesültek. A pétervári szaktanácskozások is biztató módon folynak.

A hét legszenzációsabb eseménye az

orosz román konfliktus volt. Az oláhok egy teljes orosz gyalogezredet, egy orosz ezrednek a katonai bizottságát és a látogatóban jelen levő magyar-osztrák tisztet letartóztatták, illetve elfogták. Erre Trockij orosz külügyi népbiztos elfogatta a pétervári román követet, követségének egész személyzetével. Az entente és semleges követek felkérésére azonban az oláh követ szabadon bocsátotta Trockij, ellenben ultimátumot intézett Romániához, hogy az elfogott orosz és magyar-osztrák katonákat 24 óra alatt annyivalinkább bocsássa szabadon, mert ellenkező esetben ezt a lépést a diplomáciai viszony megszakításának tekintik, vagyis fegyveresen vesz magának elégtételt. Valószínű, hogy Románia beadja a derekát.

Amerika 1919-re igéri a hadserege átszállítást az entente részére. Addig csak gabonát szállít. Amde a német buvárhajók alaposan és szakadatlanul tizedelik a szállító hajókat most is, úgy, hogy kevés reménység lehet az amerikai haderő nagyobb méretű áthozatalához.

Franciaországban jobb ügyhöz méltó módon még mindig a Caillaux ügy foglalkoztatja a politikai közvéleményt. Caillaux-t a napokban letartóztatták hazaárulás miatt.

Galicia lengyel lakossága az ujonnan alakítandó Lengyelországhoz kíván csatlakozni Károly király fenhatósága alatt.

Gróf Hadik közlelmezési miniszter lemondását a király elfogadta. Utódját nem sokára kinevezik.

Wekerle kormányelnök tegnap Bécsben járt a királynál, ahol kihallgatáson volt. Beszéli, hogy báró Conrád tábornagy elhívenné az önálló magyar hadsereg felállítását. Ha ez így volna, akkor csak hadd védje Ausztriát a tábornagy ur a polyákokkal, csehekkel. Magyar vért kár érte pazarolni.

A választójogi bizottságot a képviselőház megválasztotta. A bizottság nyomban megalakult és működését megkezdte.

Azok a híresztelések, melyek a magyar kormány bukásáról szóltak, nem bizonyultak valóznak. Hogy sok, nagy és nehéz kérdés vár megoldásra, ezt talán mindenki tudja.

RÉZIDARÁLÓK,

elismert legjobb gyártmányuak, tengeri morzsolók, arance nyersolajmotor-
ekék, aratógépek, fűkaszállók, Melichár-Unikum Drill vetőgépek, Bächer
acélekék, Pianek sendszerű kapák, szecskavágók, répavágók, járgányok és
egyék mezőgazdasági gépek állandóan raktáron **RAHMER SÁNDORNÁL Debrecen,**
Piac-u. 43. (Dréher mellett), **Bächer-Melichár gépgyárak** fióktelepén, — Telefon sz. 962.

Gyenge remények.

Az a meghívás, amelyet az oroszok intéztek volt szövetségeseikhez, hogy ők is részt vegyenek a béketárgyalásokban, megvalósításra nem talált. A nyugati antánt hatalmak még nem akarnak békéről tudni. Clemenceau külügyminiszter, Pichon utján feltűnő gyorsasággal, ridegen eháritotta magát a megegyezéses béke gondolatát. A hang, melyet Lloyd George használt, sokkal enyhébb, beszédének lényege azonban megegyezik Pichon beszédének tartalmával. Sem Lloyd George, sem a vele egyhuron pendülő Wilson nem utasítják el kerekén a béke gondolatát, csak olyan feltételekhez kötik, melyeknek teljesíthetlenségéről meg vannak győződve.

A háború nyomorusága egyre jobban terjed, borzasztó terhei óriási módon megnövekszenek. Nem értünk még el a kiszívódás utjának végéhez. A vér és könnyek tengerébe szakadatlanul, feltartóztatlanul mind újabb áradatok ömlenek. Nincs az a fölényes erő, amely ezt megakadályozhatná. Nincs az az erő, az a hatalom, mely az esztelen véráradatnak megállítását parancsolhatna és visszavezethetné az emberiséget józan észéhez, emberségéhez és engesztelenségéhez.

S minthogy nincs, aki megakadályozhatná, tovább folyik a megsemmisítés, tovább szaggatják a lövészárkoktól és gránátoktól megkínzott földet.

Siralmas kép! És ebben a nagy sötétségben csak gyenge lángocsák villognak fel és féle, hogy ezek is elaludhatnak.

Egy láng meggyulladt az orosz népek mélységében. Ebben a népiélemben, mely nekünk, nyugat-európaiaknak, még annyira idegen, bárha az orosz nép kiváló férfait talán meg is tudjuk érteni. A nagy kiterjedésű országban parasztiok rengeteg tömege, az intellektualitás vékony rétege s ezerféle erők harcolnak egymással. Megszületik-e ezekből a küzdelmekből az emberiség békéje?

A remény hiszi, a sok csalódástól elcsüggedtek kételkednek benne, a háborús uszítók szidják az oroszokat, akik csak a saját népük szenvedését akarják enyhíteni és a vérző emberiség sorsáért aggódnak.

Fanatikusak és utópisták az orosz vezérfiúk, heves lélekkel és szenvedélyességgel kívánnak egy új emberiséget, mely az alacsonyokat magasabba emeli és a szegényeknek abból ad, amiből tiúsok van a gazdagoknak.

De a béke e fanatikusai, kiknek szíve saját az emberiség iszonyu szenvedése miatt, kiken hatalmas békevág vett öröt és kiket a tomboló vihar szele arra a helyre sodort, ahol népek sorsáról döntenek, mennyivel nagyobbak ők, mennyivel nemesebbek és emberségesebbek, mint azok az álszentek uszítók, kik a parlament bársonyszékéből és a minisztériumok irodaszobájából kiáltják ki az emberiségnek, hogy el kell véreznie, mert amit ők igazságnak tartanak a legutolsó és legjelentetlenebb pontig, még nem teljesedett. Ezért az igazsáért, mely mögött hogy mi lappang, számtalan tény, többi között a nyilvánosságra hozott titkos szerződések is betekintést engednek, akarják az emberiséget végromlásába hajszolni. Ezek azok az erős férfiak, kiknek erőssége abban

nyilatkozik meg, hogy behunyják szemüket az ész, a valóság, a keserves tények elől. Oroszországot árulással vádolják és vonakodnak elfogadni a békét azoknak az orosz férfiaknak a kezéből, akik még néhány hónap előtt egyik-másik európai városban mint névtelenek bujdosnak és most a világ sorsának intézésében vesznek részt.

Hallanunk és látnunk kell a nagy szavakat, a büszke kézmozdulatokat, miatt a civilizált népek tönkremennek. Ma, mikor negyedféleves megkínóztatás után lehetséges volna megadni az emberiségnek a békét, mely után áhítozik.

A kelet felől pislogó lángocska alkalmas volna az általános béke bevilágosítására, ha a háború imádói nem fáradoznának eloltásán. Reméljük, hogy fáradozásuk kárba vész. Sokkal erősebbnek tartjuk a népek békeakarát, semhogy az ármánykodások sikerétől félnénk.

Két út előtt áll most Európa: egyik a kibékülés, másik a megsemmisülés útja. Higgyük, hogy a népek megfélemlített békevágja kényszeríteni fogja vezéreiket arra a belátásra, hogy a megegyezés útjára kell térniük.

Az új angol „huss-huss-cirkálók”.

Anglia egy új cirkálótípussal ismereti meg a világot, amely a Times szerint a „huss-huss-cirkáló” különös nevét viseli. Ez az elnevezés nyilván oly cirkálók rövid jellemzésére akar szolgálni, amelyek rendkívüli sebességgel suhannak át a tengeren, amelyek gyorsabban szelik a hullámokat, mint amennyire eddig ily nagyságu hajóktól megszoktuk. Az új hajók — amelyek szerkezetéről a legcsekélyebb részletet sem árulják el — állítólag egészen szokatlan alakúak, igen hosszúak és óriási elő- és hátsórésszel bírnak. Igen mélyre merülnek a vízbe, ami azonban M. A. Rousseau, a „Temps” tudósítója szerint, pusztán optikai csalódás is lehet, amelyet rendkívüli hosszúságuk idéz elő. Két háromlábú árboc között a hajó közepén tömör központi erőd épült, szélein a legsúlyosabb kaliberű lövegekkel felszerelt lövegtornyokkal. A melléktüzérség úgy van szervezve, mint hasonló típusú egyéb hajókon. Feltűnő a hajóorr; inkább yactéhoz, mint hadihajóéhoz hasonlít és úgy készült, hogy a vizet könnyen szelje, illetőleg a hajók lehető legnagyobb gyorsaságát biztosítsa. E típusnak — amely nyilván csatácirkáló-típus lehet — két nagysága van; a kétféle nagyságu hajó harci felkészültsége csak a páncélvédelem tekintetében különbözik egymástól; egyébként teljesen egyforma, csak úgy, mint gyorsaság és hatókör tekintetében. A telfegyverzés, ami a lövegek számát illeti, a két nagyságnál más-más, de a fő- és melléklövegek kaliberje egyenlő.

E meglehetősen felületes leírásból is felismerhetjük, hogy csak az Angliában legutóbb keletkezett új csatácirkálóról lehet szó, amelyek — amire nyomatékosan utal a Times — a háború tapasztalatai nyomán épültek. Építésüket 1915-ben kezdték meg és 12 havi, csodálatosan rövid idő alatt készültek volna elf ami az angol hajógyárak kitűnő szerveztségére vallana. Ez a hirdetés kétségtelenül bluff-nak van szánva, mert teljességgel novum volna, hogy egy nagy harci hajót — és ilyenről van itt úgy látszik szó — ilyen rövid idő alatt készítsenek el. Nyilván a sólyán való

elkészítését értik ezalatt, mert hiszen különben már korábban megtudtuk volna valamit ezen legújabb hajók létezéséről. Ha 1915 elején kezdték volna meg építésüket, csaknem három, ha 1915 végén, két év kellett volna elkészítésükre, ami még angol hajógyáraknak elég tekintélyes teljesíthetőségüket jelentette volna. E jelenleg már uszó hajók leghatalmasabbikának Hodges Mihály tengerészkapitány, a párisi brit követség volt haditengerészeti attaséja, a parancsnoka. E hajóosztálynál, úgy látszik, a főszólyt ez igen nehéz lövegekre helyezték, habár szám szerint nincs is annyi ezeken a hajókon, mint a régebbi típusú csatácirkálókon, továbbá a kielégítő páncél- és torpedóvédelemre és legkivált az igen nagyfokú sebességre, a melyet, úgy látszik, a leghatásosabb fegyvernek tartanak a buvárhajók támadásai ellen. Angliának mindenestre — ezt meg kell neki hagyni — a legtöbb tapasztalata van hadi- és kereskedelmi hajóknak buvárhajók által való elsüllyesztése körül és így magától értetődő az a törekvése, hogy új hajók építésénél mindent megtegyen a veszély lehető csökkentésére. Igen nagy súlyt helyeznek, hír szerint, e hajókon a tüzelés ellenőrzésére is, amit egyetlen tengerésztiltsz, tehát egy szempár és egy kéz intéz. Hogy ezek az ujonnan keletkezett hajók igen nehezek lehetnek, az kiderül abból is, hogy a tisztek számára tekeasztalok vannak a fedélzeten berendezve; a hajóknak tehát különösen nagy stabilitással kell bírniuk, még ha a tekeasztalokat csak olyankor használják is, amikor e hajó horgonyoz. A hajók kétféle nagyságukban is egymással rokon testvérhajóknak tekinthetők, mert ugyanazon harci tulajdonságokkal rendelkeznek és harci erejüket bizonyos távolságra ugyanazon sebességgel képesek továbbítani.

Megszivlelésre érdemes a jelentés végső passzusa. Eszerint az új hajók újabb bizonyítékát jelentik annak a bizakodásnak, amely az angol tengerészetet a tenger felszínén járó hatalmas hajók iránt tölti el, amelyek súlyos harcokat képesek megvívni, mert csak így biztosítható a tengeri uralom. Anglia tehát, noha ő szenved a legtöbbet a buvárhajó-háborútól, mégis ragaszkodik a nagy harci hajók szükségességéhez és nem engedi megingatni e fegyverbe vetett bizalmát. A szakember előtt ez teljesen magától értetődő dolog is, még oly kisebb államokra nézve is, amelyek a védelemre szorítóznak, mert hiszen a támadás lesz mindig a védelem leghathatósabb módszere és hogy a támadás sikeresen hajthassunk végre, a nagy harci egységekre elsősorban minduntalan szükség lesz. Nagybobszabású vállalkozás ellenséges tengerpartok ellen, aminő a németeké is volt a rigai öböl ellen, amely vállalkozás szintén csak a védelem egy nemét jelentette, a tenger felszínén járó hatalmas hajóhad nélkül egyenesen elképzelhetetlen volna. Azután meg az a körülmény, hogy Anglia jövőjére is ragaszkodni fog a hatalmas nyílt tengeri flottához, a buvárhajók tökéletesülése ellenére is kényszeríteni fogja a többi tengeri hatalmakat is arra, hogy ők szintén tartsák fenn a tengeri felszínen megjelenő erőt. Ez a tekintet egy maga elég lehetne arra, hogy azok, akik untalan azt hangoztatják, hogy a buvárhajóvesztés a nagy harci egységeket megfosztja a létjogosultságtól, megváltoztassák néz-

tüket és arra a meggyőződésre jussanak, hogy a létező viszonyok szerint e kérdésben valott álláspontjukhoz többé nem ragaszkodhatnak. A tengeri harcot eldönteni mindig a tenger felszínén járó hajók fogjáték, csak a buvárhajókat annyira nem tökéletesítik, majd, hogy ezek is, csak úgy, mint jelenleg a nagy harci egységek, a tenger felszínén is, mint sorhajók, szintén képesek legyenek a küzdelemre.

Gazdasági jövőnk.

Budapester, Bécsben és Berlinben nagyjelentőségű tanácskozások folynak gazdasági jövőnk kialakítása felől. Ezek a tárgyalások fogják meghatározni nemcsak Magyarország elhelyezkedését a világpiacra és a központi szövetséges hatalmak között, hanem egyszerűen ezek a tárgyalások és e tanácskozásokon hozandó határozatok fogják determinálni Magyarország jövőjét és békebeli életét.

Éppen ezért bizonyos rendkívül fontos szempontokat szem előtt kell tartanunk az illetékes tényezőknél, amelyek ez ügyekben a tárgyalásokat folytatják.

A világháború sok tanulságot adott nekünk az egyes államok kialakulásáról, belső crejéről. Kétségtelen, hogy a tanácskozásokon, amelyek gazdasági jövőnkéről folynak, nem szabadna ezeket a tanulságokat figyelmen kívül hagyni.

E tanulságok legelsője kedvező Magyarországra. E tanulságok közül ugyanis a legfontosabbak közé tartozik kétségkívül annak a ténynek a megállapítása, hogy az agrár államot kedvezőbb helyzetben vannak egy háború eseményei közepette, mint a nem agrár-államok. Magyarország rendkívül nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy az angol kiéheztelési politikát csödbe tudtuk kergetni. Magyarország, a magyar életár néküli talán egész más helyzetben lenne ma már e négy központi szövetséges állam.

Azt a tényt tehát, hogy az agrár állam előnyben van a legveszedelmesebb helyzetben is megállapítjuk ma már és ezt e tényt jó ha szem előtt tartják az illetékes tényezők.

De ugyanakkor körül kell nézünk az üzletek kirakataiban, csak meg kell kérdeznünk a szomszédunkat, vagy a saját pénztárcánkat és megállapíthatjuk, hogy az éremnek két oldala van. Amint bizonyos előnyök származnak abból, ha egy állam agrárállam, ugyanúgy hátrányok is származhatnak ebből. Az iparcikkek horribilis áremelkedése tisztán csak arra vezethető vissza, hogy az ország csupán agrárállam és teljesen fejletlen az ipara, különösen ami az elsőrendű szükségleti cikkeket illeti.

A magyar ipar teljesen fejletlen és így minden iparcikket Ausztriából és Németországból kellett importálnunk. Ha már most a Bécsben és Berlinben folytatott tárgyalások következményeképpen — miután a tárgyalásokon kimondottan a vámunióról van szó — szoros gazdasági közösséget teremtenénk Németországgal, úgy kiteszük magunkat annak, hogy Németország ipara teljesen elönt bennünket és az a csenevész magyar ipar, amely még a német ipar előtti vámvédelem ellenére is alig tudott existálni, teljesen tönkre fog jutni.

Mi is nagyon jól tudjuk, milyen pillanatnyi haszon származnék abból, ha a különben is olcsó német iparcikkek vámmentesen kerülnének be az országba, és itt olcsó árakkal igyekeznének talajt és híveket szerezni maguknak, azonban ez valóban csak pillanatnyi előny volna, mert a rendkívül erős, szinte elviselhetetlenné váló verseny csakhamar egyedüli urrá tenné a tőkeerős, hatalmas német ipart a magyar piacon és akkor azután a német ipar nyugtalan diktálhatná az árakat.

A pillanatnyi előny tehát rendkívül gyors visszahatást szülne és ezt a visszahatást minden vonalon megérkeznék.

Amikor mindezeket a dolgokat hangsúlyozzuk, ugyanakkor meg kell állapítanunk, hogy igen természetesnek találjuk a vámunió ötletének felmerülését. Természetes, hogy ezt a hatalmas támogatást, amelyben a németek bennünket részesítettek, a háború után is biztosítani kell a maguk számára. Nem kell azonban olyan eszközökkel és olyan módon biztosítani, amely előny a magunk hátrányával egyet jelent.

Valami módot kell találni a fejletlen magyar ipar érdekeinek megvédésére, akkor örömmel fordvözöljük még a német vámuniót is.

Kereskedelmünk Oroszországgal.

Döntő sorsnapok, melyeket most átélünk. Mindenki érzi ezt, de érzi, tudja azt is, hogy a kellei fronton a háború fáklyája egyhamar nem fog újból fellobogni, még ha a tárgyalásokat folyamán, mint már megtörtént, technikai nehézségek merülnek is fel.

Minden esetre van okunk a praktikus problémáival: Oroszországgal behatóan foglalkozni; azzal az Oroszországgal, mely esetleg többé nem ellenségeink táborához, hanem azokhoz fog tartozni, melyekkel jogunk van kereskedelmet folytatni. Ennek a ténynek később annál nagyobb lesz a hatása, amennyiben semmiféle ellenséges befolyás bármilyen blokáddal sem lesz képes minket Oroszországgal való kereskedelmi összeköttetésünkben megakadályozni.

Fődolog, hogy magunk ne állítsunk fel magunknak belső blokádot és ha őségi intézkedésekkel ne tegyük lehetetlenné, hogy azokhoz az élelmiszerekhez és nyersanyagokhoz juthassunk, melyekre oly nagy szükségünk van.

Ha azt mondják, hogy hiszen már eddig is voltak semleges országok, amelyekkel háború alatt kereskedelmet folytattunk, s ebből azt a következtetést akarják levonni, hogy hasonló rendszert Oroszországgal szemben is kell alkalmazni, akkor ez ellen széles néprétegek érdekében a leghatározottabban tiltakozunk. Ma a semleges államokkal való élelmiszerbehozatalunk központosítva van és ugyiszólván állami felügyelet alatt áll. Lehet, hogy erre okok vannak. Annyi azonban bizonyos, hogy ez a rendszer sem a behozott áruk mennyisége, sem ára tekintetében nem vált be.

Ez az egyik ok, amely az eddigi rendszernek Oroszországgal szemben való alkalmazását kívánatosná nem teszi. A másik abban a rengeteg területkülönbségben

rejlik, mely Oroszország és a többi semleges ország közt fennáll. Svájc, Hollandia, Norvégia és Dánia mind együttvéve Oroszországgal szemben olyan kis területet foglalnak el, hogy ez óriási mellet egészen eltörpülnek. Végre oly ország temérdek segélyforrásai nyílnak meg előttünk, melyek gazdasági helyzetünket, élelmiszeri viszonyainkat nagy arányokban megjavíthatják. Ezeket szűkkeblű elméletek kedvéért eldugasztani nem szabad. Engedjék meg a szabad nyersanyag — és élelmiszerbehozatalt Oroszországból.

Természetes, hogy a valutakérdést figyelmen kívül hagyni nem lehet. Megengedjük, hogy ennek megoldása nem könnyű feladat. Csereforgalomra nem igen lehet kilátás. A háború következtében nem vagyunk abban a helyzetben, hogy Oroszországba való kivitelre alkalmas árukat adjunk az oroszoknak cserébe. Nem igen marad egyéb hátra, mint aranykészleteinkhez nyulni, vagy külföldi kölcsön útján megfelelő aranyat szerezni. De ettől a legvégső segédeszköztől sem szabad visszariadni, hogy ezáltal gazdasági helyzetünkön javítsunk.

A világháború új fejezete kezdődik; a viszonyok rendkívül kedveznek nekünk; a mértékadó körök feladata az adott viszonyokat a lehetőséghez képest legjobban kihasználni. Semmiesetre sem szabad azonban addig várni, míg Németország és Ausztria jó példával járnak elül s emellett a tejfölt leszedik előlünk.

HIREINK.

— A ref. templomban ma vasárnap délelőtt Csányi László vallástanár predikál.

— Dr. Tüdös János debreceni I. kerületi fugg. 48-as párti orsz. képviselő hosszas betegség után 56 éves korában meghalt. Utódjául a náunk is jólismert dr. Buza Barnát, a kiváló ujságíró és volt orsz. képviselőt emlegetik.

— A Gazdakör igazgatósága tegnap délelőtt Czeglédy József földbirtokos, ügyvezető elnök elnöklése alatt ülést tartott. Az igazgatóság a múlt évi zárszámadásokat és a folyó évi költségvetési előirányzatot hosszabb vita után egyhangulag magáévá tette és a jan. 27-iki közgyűlésnek elfogadásra ajánlja. A bemutatott vagyoneleltár tudomásul vétetett. A különböző jelentések során szerepelt a korpa kiosztásról szóló jelentés is, melyet közgyűlésre intézett el a gazdakör, miért az igazgatóság a közreműködő bizottsági tagoknak köszönetet szavazott. Végül a dr. H. Kovács Bálint halálával megüresedett elnöki állás betöltésére nézve állapodott meg az igazgatóság.

— 250 szegény iskolás gyermeket lát el lábbelivel a református egyház és nőegylet. Weszprémy Zoltán főispán támogató jóindulata lehetővé tette, hogy a gyermekek részére szükséges lábbelik bőrányaghoz jutányus áron juthatott az egyház és a nőegylet vezetősége. A lábbelik készítéséhez már hozzáfogtak, remény van arra, hogy az iskolák megnyitáig el is készülnek azok.

— Meghívó. A Gazdakör f. évi január 27-én vasárnap délelőtt 10 órakor tartja saját helyiségében évi rendes köz-

gyűlését, melyre a kör tagjait meghívjuk. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az 1917. évről. 2. Az 1917. évi zárszámadások bemutatása. 3. Az 1918. évi költségvetési előirányzat megállapítása, kapcsolatban a vagyon-leltár bemutatásával. 4. Igazgatóság javaslata az elnöki állás betöltése felől. 5. Tájékoztató a gazdakör f. évi munkaprogramja felől. Esetleges indítványok. Hajduszoboszló, 1918. jan. 17-én. Czeglédy József ügyvezető elnök. Márton János al-elnök. Bor János titkár.

— Az ipartestület január hó 13-án tartott működve előadásán felőlfizettek a következők: Cseke Gábor pénzt. 3, Ratkay Ferenc 4, Márton László 2, Malatinszky József 4, Tenc Imre 1, Gáti József 1, Kovács István 1, Selmecci Esztiike 2, Igrinyi György 1, Nagy Sándor 1, Grósz Gyula 1, Albert István 3, Katona István 1, Juhász Elek 1, Kovács Lajos 1, Dörgő Károly 1, Dörgő Lidia 1, Erdős Imre 1, Karacs Imre 1, Imre János 1, Szilágyi Gábor 1, Kiss Károly 1, Grósz Nagy Mihály 6, Gyurics Mátyas 6, Bézi János 1, Szénási János 6, Tóth Albert 1, Kovács Sándor 2, Szél Adolf 1, Fehér András 1, Tatár Sándor 2, Vácsi József 1, Vácsi Kálmán 10, Farkas Lajos 10, Rácz Károly 1, Nagy Géza 1, Császi Gyula 2, Márton Pál 2, Bódog Béla 3 koronát. Horváth Ábris és társai a testület könyvtára javára 30 koronát adományoztak.

— Ipek város adománya az özvegyeknek és árvaoknak. A montenegrói katonai főkörmányzóság a napokban 656 koronát és 40 fillért küldött a Hadsegélyező Hivatalnak. Ezt az összeget a csapataink által megszállva tartott Ipek városának lakossága önkéntesen adta át a katonai főkörmányzóságnak, hogy juttassa a magyar katonák özvegyeinek és árvaiknak.

— Négy millió értékű adás vétel. A hajduszoboszlói kir. járásbírósg telek- és nyelvi hatóságának a forgalma az elmúlt

1917. évben a következő volt: Érkezett összesen 2545 tkvi. beadvány a mely ügyek és értékük szerint a következőleg oszlott meg; Zálogjogi bekebelezés 243 esetben, összesen 1.216,082 kor. erejéig. Végrehajtási zálogjog és végrehajtási jog feljegyzése 100 esetben 23,609 kor. erejéig. Zálogjogok törítése 525 esetben 1.743,779 kor. erejéig. Itt félmillió javulás volt a lakosság javára. Tulajdonjog átírására vonatkozóan beadott 972 beadvány, melyből adásvétel 666 esetben, 3 826,622 kor. átruházás, ajándékozás 56 esetben, árverés útján 10 esetben 52,168 kor., öröklés 232 esetben, kiigazítás címén 8 esetben. Az össz. értékforgalom hat millióra volt tehető. Elkülönítettek 118 parcellát 254 db-ra 611 hold 318 négyszögöl területtel. 705 egyéb természeti ügy volt. Gyártás Imre jb. tkvető.

— A mezőgazdasági szabadságok kiterjesztése. A honvédelmi miniszter rendeletet adott ki, amelynek értelmében a járási főszolgabírók a hadrakelt-sereghez tartozó mezőgazdák rövidebb szabadságolása iránt a tél folyamán is tehetnek előterjesztést, de természetesen csak abban az esetben, ha tényleg méltányos, kivételes körülmények teszik megokolttá, hogy az illető gazda a tél folyamán szabadságban részesüljön. A szabadság időtartamára nézve javaslat nem tehető, mert ezt a parancsnokság szabja meg, amelynél a szabadságolandó szolgál. Általában husz, kivételes esetben harminc napi szabadság engedélyezhető.

— Az 1867. és 1868. születésűeket nem lehet a hadtápra vinni. A hadügy-miniszter most kibocsátott rendelete szerint az 1867-ben és 1868-ban született népfelkelőket, még ha fegyveres szolgálatra alkalmasok is, nem szabad a hadtápterületre szolgálattételre beosztani. Ezeket a mögöttes országrészekben irodai és felügyelői munkára kell alkalmazni. Arról értesülünk különben, hogy az 1867-ben született népfelkelőket rövid idő múlva teljesen kibocsátják a katonaságtól.

— Polgári uniformis készül. Mint-hogy posztó nincs s mert a visszatérők ruhájáról is gondoskodni kell, az országos népruházati bizottság egyforma szövetből készült ruhák varratását határozta el. A posztógyárak a legközelebb kiadandó rendelet szerint nem gyárthatnak csak ilyen polgári egyenruhához való szövetet. A terv komoly megvalósulás stádiumában van. A népruházati bizottság ezeknek a falanszter öltönyöknek a varratását a közeljövőben meg is kezdi. Vidéki szabóiparosok szintén kaphatnak a száz- és százezerszámra készülő ruha szállításából. A kiszabott posztót, cérnát és egyéb anyagot a népruházati bizottság adja, a szabóknak csak meg kell varrniok. Minthogy persze egyes kis mesterekkel az országos szervezet nem tárgyalhat, az ipartestületek égise alatt szabó-konzorciumok alakulnak, amelyek ilyen ruhavarrásra vállalkoznak.

Egy bolthelyiség

kiadó. Értekezhetni lehet Auspitz Sámuel üzletében Hajduszoboszló.

Eladó ház.

I. tized 294 számú lakóház a vasutucán örök áron eladó. Értekezni lehet a helyszínen Rapcsok Jánossal.

Darálók

lábás és láb nélküliek amíg a készlet tart legolcsóbban beszerezhető a

Debreceni Mezőgazdasági Gépgyár r. t. városi üzletében
Petőfi-tér 13, a nagy állomás mellett.

Legújabb divatu

menyasszonyi és eljegyzési

ékszereket jutányosan

Megyei telefon 696

Halász Nándor

órás és ékszerésznél vásárolhatunk,

Debrecenben

a nagytakarék ujjalotájában.

Megyei telefon 696.

Veszek ócska aranyat és ezüstöt készpénzért a legmagasabb árban!!